

THAI SẮC

## HỒI HƯƠNG

Những ngày không ghi trong lịch  
Ta về tìm lại bước ta  
Còn chút lưu mờ ký ức  
Hay đã chìm rụng phôi pha

Tuổi già thường hay ngủ ít  
Miên man làm cuộc hồi hương  
Tháng năm nhập nhòa ẩn hiện  
Người còn kẻ đã tha phương

Đâu đó một con đường đất  
Mẹ ta gồng gánh chợ xa  
Có dòng sông hiền mộng nước  
Thương làng nên biết chảy qua

Có đôi sim mờ hoa tím  
Chiều đông nhóm lửa thả trâu  
Bầy trẻ làng xưa đâu hết  
Nghĩa trang xếp bạc mái đầu

Buồn vui chuyện đời quê kiểng  
Trăm lưu quên nhớ tuổi già  
Ký ức nằm nghiêng ngoài lịch  
Thời gian lạnh gót bước qua

T.S

THAI SẮC

## VỀ BÊN ĐÁ

Về bên đá để được mềm  
Để nghe suối lọc hòa êm tiếng rừng  
Để bàn chân biết rung rung  
Khi đặt lên chót vót từng phiến đau

Đá từng là gió ngang đầu  
Là mây ngang núi bạc màu thời gian  
Đá từng là nước miên man  
Là bao tầng lá ru khan nổi rừng

Môi đá là cội nắng bùng  
Tóc đá là phiến mưa dừng triền khe  
Muôn trùng thác đổ tái tê  
Là lời của đá nhắn về càn khôn

Ta về bên đá để chôn  
Vào thiết thạch trọn cội hồn vô tri  
Xin cúi đầu trước huyền vi  
Lặng cùng sám hối những quy luật mờ

Một hòn đá lạc vào thơ  
Trữ miên tứ đẹp náu bờ khinh thi  
Chẳng gì là giống vô tri  
Đi tìm ắt gặp cội huy hoàng tình

T.S

THAI SẮC

## THÁNG CHẠP

Ta chào tháng Chạp xa gần  
Năm cũ phơi chút tàn ngàn bên song  
Rìu ràng nét gió ngoài Đông  
Liu phiu dáng nắng chìm trong tóc người

Ta chào tháng Chạp sắp rời  
Cái nhành năm phía đất đời mọc cao  
Trong miền lá rụng hanh hao  
Bật lên một phiến xanh chao muộn màng

Ta chào tháng Chạp sang ngang  
Chuyến đò chiều với mệnh mang vui buồn  
Thế là ngày tháng vẫn tuôn  
Tháng Giêng non phía ngọn nguồn đang nhô

Ta chào tháng Chạp mơ hồ  
Bóng câu vút lặng lô xô cửa đời  
Một năm là một lần rơi  
Về thăm thăm bụi toi bời hư thình

Ta chào tháng Chạp lung linh  
Bước em lặng trước dốc bình minh qua  
Chót miền khuất đã quì hoa  
Tháng Giêng reo nhịp gần xa óng vàng

T.S

THAI SẮC

## HOA VẪN CHÁY GIỮA ĐÔI BỜ MƯA NẮNG

Hoa vẫn cháy giữa đôi bờ mưa nắng  
Một màu xa như thể khăn hện hò  
Đốc phố cũ dấu chân về cõi vắng  
Ý nghĩ nào theo lối mới quanh co

Anh nào biết những triền hoa ngày ấy  
Cứ vàng ngân huyền hoặc trữu luống đời  
Ta về chọn một vách buồn lửa quấy  
Trú ngụ dài trên bát ngát sắc rơi

Miền hoa ấy có gì như buồn động  
Trong lung linh mê hoặc liếp nắng vàng  
Người qua đó ngỡ đang vào dài rộng  
Lạc muôn chiều sau lớp lớp mưa sang

Anh nào biết phía đời xa huyền bí  
Có bao điều chưa nở vẫn nép yên  
Và mưa nắng chợt luôn qua thăm thĩ  
Bồng tung bơi những bờ đại hoa thiên

Miền hoa ấy ta về theo vết nhớ  
Thôi miên đi trong bóng lá yêu chờ  
Ngày tháng xếp sỏi mờ ven dốc mở  
Đỉnh mơ hồ xao xác gọi triền mơ

Hoa vẫn cháy giữa đôi bờ mưa nắng  
Anh ở đây và em phía xa xăm  
Góc vàng nhớ miết buồn chênh phố vắng  
Ta có nhau qua vũ trụ âm thầm

T.S

THAI SẮC

## **DẤU THỂ NÀO ANH VẪN MÃI YÊU EM**

Ngày cứ rộng tháng cứ dài tít tắp  
Trời còn mưa đất còn nắng thênh thênh  
Đời trữu xa người trữu chờ dằng dặc  
Dấu thể nào anh vẫn mãi yêu em

Anh vẫn mãi yêu em dù biết  
Lặng im bay như thiên thạch nát trời  
Những phút giờ lên căng mong mỏi  
Tiếng em cười ắt trái đất bồi

Anh vẫn mãi yêu em dù biết  
Trái tim kia có lỗi nhịp đôi lần  
Dẫu có thể em chẳng còn yêu nữa  
Anh vẫn về nép bóng hoa ngân

Anh vẫn mãi yêu em dù biết  
Trần gian bao thăng giáng nhịp đời  
Dẫu có thể trên triền dốc em bước  
Chẳng ngoái nhìn cuối phố hột sỏi rơi

Dấu thể nào anh vẫn mãi yêu em  
Ngày tháng rộng dài anh đi mài miệt  
Trời đất nắng mưa anh theo cùng kiệt  
Đời người đời đời anh chẳng phôi phai

T.S

## Hữu Nhân

### KHÚC HÒ Ơ...

Hò ơ...

Ai xuống Tịnh Thới, ai tới Hòa An  
Ai ngang Mỹ Ngãi, ghé bên Đình Trung  
Mỹ Trà người cũ còn không  
Độ em khoác áo theo chồng bỏ sen

Hò ơ...

Qua đò sang Tân Thuận Đông  
sóng thương sóng nhớ đan trong bông bèo  
thương nhau từ độ mới quen  
nắng mưa mình bẻ lá sen che đầu

Hò ơ...

Vàm Thông Lưu nước chia đôi ngã  
thương má vượt sông rời rã mái dầm  
tìm con sau những trận càn  
gặp mùa sen đang xếp hàng tiễn đưa

Hò ơ...

đêm quảng trường đèn hoa rực rỡ  
má nở môi cười tươi rói sắc sen  
qua rồi bao phận nổi nênh  
yêu nhau mình lại gọi tên nhau về

**Hữu Nhân**

**BÀI THƠ ÁO TRẮNG**

*Tặng những y, bác sĩ Đất Sen hồng*

Yêu màu áo trắng hôm nay  
Đang gian lao với chuỗi ngày gian truân

Những búp sen đang lặng thầm  
Bát cơm chén thuốc ân cần sẻ chia

Người dung người ở đâu về  
Bình yên sống giữa bốn bề yêu thương

Giữa sen hồng thoang thoảng hương  
Xoa tan bao nỗi bồn chồn lắng lo

Màu áo trắng tự bao giờ  
Bỗng dung lại hóa bài thơ diệu kỳ

**Hữu Nhân**

**SA ĐÉC HOA**

ta về Sa Đéc chiều nay  
lòng băng khuâng đăm đuối say chiều nào  
trời nghiêng một trận mưa rào  
để mùa hoa trước còn đau đáu tìm

ta về Sa Đéc lặng nhìn  
theo bao nhiêu những đoạn đành hoa rơi  
còn nhau thì thốt một lời  
quên nhau cũng đã nước xuôi chân cầu

ngôi cùng Sa Đéc thật lâu  
nặng lòng từ bữa em cau đôi mày  
để ta từng có bao ngày  
nhớ hoa đến độ giả ngây giả khờ

ta về Sa Đéc làm thơ  
chữ câu còn luống ngẩn ngơ trốn tình



**Hữu Nhân**  
**ĐẤT SEN**

ta còn đây một Tháp Mười  
và còn riêng một nụ cười vẹn nguyên  
độ về Gò Tháp với em  
nhìn mây mà thấy màu sen rực hồng

ta còn đây những dòng sông  
sóng thầm thử những chiến công ngàn đời  
mẹ ta tóc trắng mây trời  
thản nhiên kể lại chuyện hồi chiến chinh.

bao mất mát bao hy sinh  
cho bao biển lúa yên bình reo ca  
về Mỹ An qua Mỹ Hòa  
vườn cây xanh lá nhà nhà ngói tươi

dọc ngang Thanh Mỹ ta ơi  
bao phù sa bấy phận người chắt chiu  
nhớ làm sao Đốc Binh Kiều  
máu các anh rực rắng chiều chưa phai

Tháp Mười xưa Tháp Mười nay  
Những dòng kinh lại nổi dài chiến công!

*Thanh Hà*

## ÂM VANG XÈO QUÝT

Rừng thần nguyên sinh âm vang Xẻo Quýt  
Nhớ thời liệt oanh với bao chiến tích lẫy lừng  
Nghe chẳng trong khúc nhạc rừng  
Dòng kinh nhắc chuyện đồng bưng thuở nào

Còn vẹn nguyên nơi đây một vùng căn cứ  
Kìa bãi ngù tử địa, nọ công sự chống càn  
Cũng nhờ có được lòng dân  
Mới qua được hết bao lần hiểm nguy.

Cô du kích nhỏ đang bơi xuống ba lá  
Nón tai bèo màu xanh lá áo bà ba đen  
Khăn rằn vắt chéo vai sen  
Giọng hò trong vắt giữa miền hoang sơ

Thân trăm già đây leo quần chéo  
Giỏ lục bình khéo léo tay đan  
Vọng lên một tiếng ai đàn  
Nghe câu tài tử ruột gan nhớ đời.

*Thanh Hà*

## **LÀNG HOA SA ĐÉC**

Sa Đéc chờ xuân rộn rã  
Đủ bao sắc hương hồi hả khoe màu  
Làng hoa nhộn nhịp rộn xôn xao  
Gần xa tụ hội nơi nào vui hơn

Chưa đến mà như đã đến  
Xuân về trên bến Tết viếng dưới thuyền  
Rừng hoa lộng gió sông Tiền  
Người đi như lạc giữa miền ca dao

Đường hoa Sa Nhiên Cai Dao  
Quanh năm mùa nào cũng lộng dáng xuân  
Ngàn hoa nức tiếng xa gần  
Sao ai nỡ tiếc thêm lần về thăm?

*Thanh Hà*

## VỀ VỚI GÁO GIỒNG

Về đây theo những cánh cò  
Trầm xanh bát ngát giọng hò êm đưa  
Gáo Giồng nhắc thuở xa xưa  
Người đi mở cõi nắng mưa dãi dầu

Đàn chim ríu rít gọi nhau  
Xôn xao khúc hát trời cao vọng về  
Bóng sen thuần khiết hồn quê  
Dòng kinh trong vắt tư bề gió reo

Xuông em nhẹ lướt mái chèo  
Khăn rằn duyên dáng trót đeo mang rồi  
Thích rồi thì phải yêu thôi  
Làm sao quên được người ơi - Gáo Giồng

**BẠCH PHÂN**

**ĐỒNG THÁP TÔI YÊU!**

Tôi yêu quê tôi!  
Có lũy tre ven làng  
Yêu con sông xanh  
Hàng dừa nghiêng bóng soi  
Yêu đêm trăng thanh  
Đàn em riu rít cười  
Yêu đất, yêu người  
Yêu cánh đồng lúa xanh!

Tôi yêu quê tôi!  
Yêu mái tranh yên lành  
Yêu em, yêu anh  
Yêu cánh diều tuổi thơ  
Bao năm xa quê  
Vẫn luyến lưu ân tình  
Đồng Tháp quê mình  
Thương nhớ hoài trong tim!

Về Đồng Tháp!  
Ngắm mùa sen đua nở  
Đường làng quê  
Tiếng xe qua rộn ràng  
Người Đồng Tháp!  
Thôi những ngày vất vả  
Tiếng hát hòa...  
Theo tiếng máy reo vang!

Về Đồng Tháp!  
Ngắm làng hoa tươi sắc  
Vườn, ruộng xanh  
Cây trái trĩu sai cành  
Về Đồng Tháp!  
Thăm người em gái nhỏ  
Cầu nối đường...  
Đưa ta đến gần thêm!

## **BẠCH PHÂN**

### **TAM NÔNG QUÊ MÌNH**

Tam Nông đất rộng người thưa  
Con tôm, con cá vui đùa gió trắng  
Quanh năm ruộng rẫy tươi xanh  
Đất lành chim đậu sếu giăng từng đàn

Trời xanh tràm, lúa bạt ngàn  
Hoa Hoàng đầu ấn sắc vàng lung linh  
Chiếc xuồng ba lá xinh xinh  
Đón anh về với xứ tình quê sen!

Mời anh, mời chị, mời em!  
Về Tràm Chim ngắm bông sen nở hồng  
Mùa hoa nhĩ cán khoe bông  
Em trao khúc hát cho lòng anh say

Cánh cò chở nắng chiều nay  
Nghe câu vọng cổ mà say hương tình  
Tam Nông mến khách, thân tình  
Tràm Chim điểm hẹn...đón mình về thăm!

**Bạch Phần**

## **MỪNG XUÂN QUÊ HƯƠNG**

Mùa xuân!  
Mùa xuân đã đến rồi!  
Ngàn hoa khoe sắc mời  
Và em, tươi thắm...  
Như nụ hoa sáng ngời.

Mừng cho năm mới  
Niềm vui đến nơi nơi  
Nhà nhà vui đón tết  
Đàn em tíu tít hát mừng!

Xuân ơi, xuân đã về!  
Cho đời thêm thắm tươi  
Qua gian lao khó nhọc  
Xuân trở về tươi vui!

Mùa xuân khoe sắc mới  
Ngàn hoa vui vẫy chào  
Này em ơi, hãy hát...  
Lời ca vang ngọt ngào!

Mừng xuân ta chúc  
Bình an đến muôn nơi  
Nhà nhà vui hạnh phúc  
Làm ăn sung túc, phát tài!

**BP**

## **Lê Tấn Vũ**

### **VỀ NGANG LỐI THƯƠNG**

Lá trà xanh mấy mùa yêu  
Mình xa nhau độ trắng phiêu xuống trần  
Diệu huyền em đoá mười lăm  
Duyên thơ e ấp nụ mầm ngàn hương

Bông lau trắng cả con đường  
Sợi mây vương tóc đo lường tuổi cha  
Mẹ về ngang cỏi ngân hà  
Lũy quê rũ rượi bóng tà huy rơi

Chân đê sen thấp ngời ngời  
Hương tình lai láng giữa đời đa đoan  
Vườn bùn nở thắm sắt son  
Trắng xưa dầu khuyết em tròn búp duyên

Trăng thè nửa mảnh treo nghiêng  
Một vàng thi tứ mở niềm tin trao  
Mặc ai vào cuộc mộng nào  
Tình yêu vẫn cứ nhen nao đợi chờ

Hương trà xông ngát câu thơ  
Hàng bông lau trắng cong bờ thi ca  
Sen thơm tình khúc thiết tha  
Dòng trăng thi vị chảy qua ngôn từ!



**Lê Tấn Vũ**

**THƯƠNG EM MỘT ĐÓA MỘC HIỀN**

Vươn lên từ vạt rêu xanh  
Mà Nhĩ cán tím ngát quanh thơ tình  
Nắng xuân rót xuống hồn mình  
Nghe tràn thi vị dòng kinh bên tràm

Gió đồng thổi ngọn gian nan  
Cho phố bùng dậy thành Tam Nông hiền  
Qua rồi khói lửa truân chuyên  
Vẫn nghe tiếng sấm thiêng liêng bao mùa

Dòng kinh tím vạt nắng trưa  
Nghe nghìn cảm xúc như vừa chợt qua  
Đất lành trời khúc hoan ca  
Reo vui bùng ngát màu hoa tím ngời

Dòng kinh thấm máu con người  
Nước về xanh những cuộc đời nhà nông  
Nở ra mộc mạc giữa đồng  
Một màu chung thủy càng trông dịu hiền

Em cười một nụ rất duyên  
Trăm năm hẹn với Tràm Chim chung tình  
Khung trời mở nắng lung linh  
Ngàn chim ca hát thanh bình sắc xuân!

**Lê Tấn Vũ**

## **TRĂNG TÌNH THEO DÒNG KÊNH NGUYỄN VĂN TIẾP**

Xuân ôm huyền diệu đêm nay  
Dòng kênh lấp lánh đang bày nét duyên  
Sông đời khỏa sắc tháng giêng  
Nước mây man mác trăng nghiêng qua mảnh

Mở trang huyền thoại sử xanh  
Gương tiền nhân sáng trăng vành vạnh soi  
Xàng xê điệu nước ngọt mùi  
Xuông câu thấp thoáng ngậm ngùi dòng bơi

Ngang qua đồng ruộng Tháp Mười  
Nghe sen kể chuyện thuở người gieo neo  
Mỹ An yếu điệu trăng theo  
Bông lúa thực nữ vòng vèo trang thơ

Dòng xanh thăm thẳm nghiêng mơ  
Vạt tràm tí tắp phẳng bờ yêu đương  
Đắm hồn trong biển văn chương  
Áo bà ba tím kín hương trăng vàng

Nguyệt vương vấn cuộc trăm năm  
Tình buông thanh sắc gọi ngàn đầu yêu  
Dọc con kênh buổi nguyên tiêu  
Rạ rom đánh thức cung trầu mển dâng

Dòng kênh bàng bạc sương xuân  
Sông trăng đất Tháp vô ngân sóng duyên  
Về đây cưới hỏi nàng sen  
Nâng chung thi hứng say huyền diệu trăng...

## CON SẼ VỀ VỚI MẸ, MẸ ƠI!

Sương mai đọng trên lối về quê mẹ  
Gió heo gầy bám lối đường quê  
Con chim nhỏ chuyền cành ríu rít  
Mỗi chiều về nhớ mẹ cửa thịt da

Hôn nay mây trời như xuống thấp  
Đất hanh hao, nắng gió la đà  
Mẹ có ra đồng như mọi bữa  
Chiếc áo phơi quàng gánh vai gầy

Con đi xa không về với mẹ  
Cái rèm nhà gió có vào không ?  
Cái mễ ung còn để dưới gầm ?  
Sưởi ấm mẹ ngày đông gió rét

Đảo, biên cương ngày đêm con giữ  
Non nước mình hình chữ S ngàn hoa  
Mẹ thương con đừng ra ngõ vắng  
Mắt trông mòn lối nhỏ chiều hôm

Con sẽ về với mẹ mẹ ơi  
Ăn chén cơm nồng thơm mẹ nấu  
Nghe mẹ kể những chuyện xưa cũ  
Ôm lưng gầy tìm hơi ấm mẹ cho.

Hoàng Tiễn

## TÌM EM TRÊN BẾN SÔNG NGÀY CŨ

Xuân nay đà mấy xuân  
Tôi tìm em bãi bồi sóng nước  
Trên bến sông, cây cầu cũ năm nào  
Ánh trăng mờ cỏ lá lao xao

Tôi tìm em đầu sông cuối xóm  
Dưới rặng cây bông tím lộc vùng  
Trên dòng sông trôi bãi bồi hai phía  
Chạm bến nào cũng âm ập nhớ thương

Tôi tìm em đầu gành cuối bãi  
Bến sông trắng sóng vỗ mạn thuyền  
Con nhạn trắng chao nghiêng cánh mỏng  
Như cùng ai san sẻ nỗi niềm

Tôi tìm em giữa mênh mông sông nước  
Chạm niềm thương của cây cỏ quanh mình  
Trăng sao trên trời như ngân lệ  
Cùng niềm đau với kẻ đi tìm

Em hoá thành sao trời lung linh  
Sen Tháp Mười ôm em vào lòng đất  
Trận đánh năm xưa không cân sức  
Giang thuyền bọt mặt gấu tanh hôi

Đi tìm em đồng đội của tôi ơi  
Mảnh đất nơi người nằm xuống  
Có còn không những dáng hình  
Cho tôi được một lần quỳ xuống  
ôm đất vào lòng vui nhớ thương

Tôi tìm em trong đoàn quân ra trận  
Những hàng bia điệp điệp trùng trùng  
máu của em thơm mầm sự sống  
Cho quê hương xanh ngát mùa xuân.

Hoàng Tiến

## NHỚ MỘT DÒNG SÔNG

Tôi đi hết đời tuổi trẻ  
Chiến trường mù khói đạn bay  
Tôi đi dặm dài đất nước  
Sở Thượng nao lòng nhớ nào phai

Tôi đi dặm dài đất nước  
Dáng quê nào nhòa được trong lòng  
Áo bà ba, nụ cười thôn nữ  
Núi cột hồn ai những nhớ mong

Dòng sông nhỏ đục trong con nước chảy  
Thuyền bè tấp nập những bờ vui  
Anh giải phóng theo em về bên ấy  
Trăng cài mái tóc gió thổi bay

Tôi đi hết đời tuổi trẻ  
Đếm thời gian trên tóc nhớ quê  
Đêm sao sáng, ánh trăng mờ neo đậu  
Cửa cồn cào theo bước người trai

Dòng sông, con nước lớn ròng  
Vẫn bàng bạc trăng sao gió lộng  
Cô thôn nữ ngày nào đưa giải phóng  
Có còn không trên cõi trần?

Bạc đầu cơn gió chiều sông ấy  
Lá trút heo gầy những tháng năm  
Trăng thổi cài tóc người thôn nữ  
Hóa kiếp thành sông bón đất này

Tôi người giải phóng  
Thở thức tin nằng đến héo hon  
Đứng bến sông, trăng mờ mờ ảo  
Ôm đất vào lòng, ôm nhớ mong.

Hoàng Tiến

## CÁNH SEN ĐỒNG THÁP

Cứ mỗi ngày đều đặn  
Cô giáo trẻ đến trường  
Trời giữa trưa nắng lửa  
Những sợi tóc mai dán chặt mồ hôi  
Trường mới dựng còn chưa kín  
Đôi khi giáo án nắng nghiêng nhìn  
Nền đất chưa khô em vẫn đứng  
Tiếng giảng bài ...  
Thao thức cánh phượng hồng.

Học trò của em chưa quen giày dép  
Chân đất đầu trần  
Tóc nhuộm nắng vàng hoe  
Trái bắp củ khoai  
Thường đi cùng sách vở  
Đâu hiểu thế nào là đồng phục đến trường  
Thương chiếc áo mẹ cha một đời mưa nắng  
Con chữ cũng mòn dần theo từng bước mưu sinh.

Vùng quê Tháp Mười  
Nước tràn đồng mùa lũ  
Con cá, con tôm  
Cuộc sống của bao người  
Bông điên điển vàng thay hoa hồng ngày đưa tiễn  
Chiếc xuồng con đã thay xe máy đến trường  
Thành phố sau lưng  
Rực hồng ánh điện  
Có bảng khuâng  
Đêm soạn giáo án với trăng quê  
Nhớ con đường ngập lá me  
Nhớ những ngày chung bước  
Xao xuyến lần đầu ai khẽ nắm bàn tay  
Vẫn chờ nhau một lời hẹn ước...

Đôi cánh nào đã mang em, cô giáo trẻ  
Má đỏ hây hây  
Đến với mái đầu xanh  
Điều không giản đơn và tôi đã hiểu:  
Yêu người càng nhiều, càng yêu trẻ bấy nhiêu  
Trái tim nhỏ đã mang tình yêu lớn  
Em cho đi lại không nhận lại riêng mình  
Phố đẹp hay xóm nghèo  
Đâu cũng quê hương!

**LÊ NGỌC THẠC**

## **BÀI THƠ CUỘC ĐỜI**

*\* Tặng bạn, giáo viên Văn đã nghỉ hưu!*

Những mùa hè trôi đi  
Thời gian trên mái đầu anh nhuộm từng sợi bạc  
Kính cận dày thêm  
Thao thức bao đêm  
Nghề Thầy trần trở  
Bóng liêu xiêu oằn nặng một đời người

Trang giáo án cũ càng  
Bài thơ còn dang dở  
Anh chia tay mái trường...

Học trò nhớ anh, nhớ “Ngày xưa cô Tấm...”  
Hiều nổi đau thân Kiều, hiểu giếng ngọc Mỹ Châu  
Đâu Thạch Sanh, đâu Lý Thông  
Giữa cuộc đời dâu bể  
Câu ca dao nghiêng nghiêng những cánh cò...  
Các em lớn lên bên đời thầy gắn lại  
Chúng sang đò, anh lặng lẽ bến sông xưa...

Thời gian trôi đi  
Gọi cây bàng sân trường mỗi mùa thay lá  
Nhưng có một điều bất tử:  
Trang giáo án cũ càng  
Và bài thơ cuộc đời anh đã viết...

**LÊ NGỌC THẠC**

## **KHÚC TRÁNG CA THÁNG BẢY**

Một lần tôi về thăm Quảng Trị  
Khúc ruột miền Trung bỏng rát những cung đường  
Đây Cổ Thành, vẫn dòng Thạch Hãn  
Triệu Phong, Gio Linh, Cam Lộ, Đông Hà...  
Những tác đất, nhánh sông đỏ một thời máu lửa  
Có nỗi đau chưa liền sẹo với thời gian!

Tám mươi một ngày đêm  
Đất gằm, lửa cháy  
Mảnh tường Cổ Thành còn nằm lại  
Trăn trở vết đạn bom  
Mỗi tác đất viết tên người nằm xuống  
Thành nghĩa trang không nắm mộ giữa vô thường  
Sóng Thạch Hãn trẻ trung, ai có hiểu  
Đã ôm vào lòng bao tuổi thanh xuân  
Trời xanh hòa bình đánh đổi bằng máu đỏ  
Khúc tráng ca, anh nâng bổng những cung trầm...

Đêm tháng bảy  
Những giọt hoa đăng trôi nghiêng bờ Thạch Hãn  
Người ra đi xin nhớ quay về  
Bên mẹ già liêu xiêu tóc bạc  
Lặng lẽ vợ hiền đỏ mắt chờ ai  
Bên người yêu quê nhà nhận thư tình sau thư báo tử  
Trẻ thơ vừa cai sữa  
Chưa từng biết mặt cha...

Tất cả vĩnh hằng cùng năm tháng  
Cho trời Quảng Trị một màu xanh...  
**LÊ NGỌC THẠC**



## Tháng Ba!

Theo mùa về nhớ tháng Ba  
Nơi trời đầy nắng  
Nơi xanh tràn cành  
Vàng ôm miên man lá hoa phong phanh màu cỏ  
Đất nồng hơi thở  
Níu bước chân người  
Ngập chôn đây!  
Tội nghiệp cánh chuồn chuồn dải dầu nắng mưa mấy đời  
Thủy chung theo mùa, chằm chỉ ghé lại với tháng Ba  
Nhắc nhớ gì mà mãi lượn lơ băng quơ vẩn vít quanh quanh bờ giậu cũ  
Chờ nắng đợi mưa nghe năm tháng lướt qua thêm...  
Ngày tháng Ba ngắn quá  
Vụt nhanh như cuộc đời  
Soi chiếc bóng tròn bên bờ ao nhỏ  
Thoắt đã hết mùa sang...  
Bây giờ tàng phượng đỏ chớm bông  
Lững lơ dầu lặng  
Chờ về một thời tháng Ba xao xuyến  
Nhói lòng trưa vắng tiếng ve ran....

Tháng Ba giữa mùa sóng sánh  
Chùng chình ngựa nghiêng  
Nắng đã vàng sắc hơn  
Mây trắng trôi bình yên  
Thả tơ vương lên vùng trời lưu luyến  
Muộn chiều thảng thốt  
Ta cố níu lại cho riêng mình  
Một chút thôi  
Dư âm ngày cũ  
Trong ngân tháng Ba!

## Ngọc Diệp

## Tháng Bảy, trước Nghĩa trang...

Khi tôi ngang qua những ngôi mộ điệp trùng  
Gặp những chiến công. Và những dòng tên còn bỏ ngỏ  
Gặp tuổi thanh xuân của những chàng trai còn rất trẻ  
Chiến trường xưa như bỗng vụt hiện về

Có nơi nào nhiều chiến chinh như đất nước của chúng ta  
Dải đất cong cong hình chữ S  
Trải mấy nghìn năm lịch sử  
Cha ông đã bao phen sống chết để giữ gìn

Máu và thịt xương đã thấm đẫm đất này  
Cho mầm xanh đời đời nảy lên trái ngọt  
Trong lòng đất hiên ngang có nụ cười chiến thắng  
Trong lòng mẹ hôm nay vẫn sống mãi những dáng hình

Những đứa con của mẹ đã lên đường ra trận  
Rời vòng tay thương yêu khi tóc hây còn xanh  
Mang trong tim những tình yêu cao chất ngất  
Nợ non sông nung nấu chí kiêu hùng

Bao đứa con ra đi. Máy người đã quay về?  
Đau nhói lòng trái tim người mẹ  
Nỗi nhớ thương âm thầm xuyên qua ngày tháng  
Mẹ lặng lẽ một mình hồi tưởng trước nghĩa trang...

Người tóc bạc khóc kẻ đầu xanh  
Chắc không nơi đâu có nhiều như ở đất nước này  
Những cuộc chiến chinh và biết bao nhiêu người mẹ  
Mong chờ con mà thành những Người Mẹ Anh hùng

Khi tôi ngang qua những ngôi mộ điệp trùng  
Gặp dáng lưng còng của mẹ  
Sợi tóc trắng bay lên giữa chiều nghĩa trang lá trắng  
Giữa bốn bề hương khói vây quanh

Tổ quốc mãi ghi công những Anh hùng Liệt sĩ  
Tháng Bảy ngày này, người người nhớ các anh  
Bàn tay mẹ run run lần theo những dòng tên trên bia đá  
Các anh đâu đi xa, các anh vẫn còn mãi bên đời

Chiến trường xưa giờ thành ruộng đồng hoa trái  
Dòng máu nóng của các anh đã tưới màu mỡ cây cành

Bát ngát màu xanh, quê hương mình giờ tươi đẹp lắm  
Non sông yên bình, như niềm mong ước tự bao xưa...

Đất nước mình giờ đang từng lúc đổi thay  
Mấy chục triệu trái tim mãi ghi nhớ công ơn những người con ưu tú  
Những tấm mộ bia dù khuyết danh cũng trở thành bất tử  
Vì người đã dâng hiến cho đời, nên đời mãi mãi tri ân.

**Ngọc Diệp**

## Về quê

Ba ạ,  
Xa quê  
Tuổi ngoài thất thập  
Mỗi lần về nôn nao như trẻ thơ

Đêm không ngủ  
Câu chuyện cứ râm ran từ nửa khuya gà gáy  
Chái bếp, góc vườn, bờ mương còn nguyên hàng dừa nước  
Chòm mộ tổ tiên giờ biết có kang trang?

Xa quê từ thời trẻ trai đi bốn hướng  
Ba kể con nghe chuyện quê nội nhọc nhằn  
Con đường nắng, hàng cây ô-rô gai góc  
Giếng nước cạn khô, ruộng nứt nẻ trắng đồng

Tuổi thơ ba gót chân trần rát buốt  
Nước mặn đồng khô, tóc cháy nắng trưa  
Xứ sở mình cứ khát mãi những cơn mưa  
Thừa thãi nắng, nên đời nhiều lam lũ

Ngôi nhà cũ chỉ còn trong trí nhớ  
Bậc cửa cao bà ngồi chải tóc mỗi chiều  
Đã xa khuất, thiêng liêng tình mẫu tử  
Bảy mươi ngoài, nhớ mẹ mắt rung rung

Cuốn sổ nhỏ chỉ chút ngày giỗ chạp  
Hành trang đi theo ba gần hết một đời người  
Chỉ về được thăm quê mỗi năm dăm ba bận  
Vì áo cơm, vì còn cuộc mưu sinh

Xe bon nhanh  
Những đoạn đường quê đắm màu kỷ niệm  
Tuổi thơ vụt qua in dấu tháng ngày  
Mới tóc xanh nay đã thành tóc trắng  
Chiếc cổng làng sừng sững đứng uy nghiêm

Ba ạ,  
Về thăm quê  
Mỗi năm dăm bận ngậm ngùi  
Chiếc lá nào cũng hướng về gốc cội  
Từ khi xanh tươi ngày ca hát  
Đến lúc tàn rơi già biệt khuất cây cành  
Vẫn một niềm đau đáu  
Quê hương.

Ngọc Diệp

NGUYỄN VĂN NGHIÊM

### *Miền ký ức tuổi thơ*

Ký ức tuổi thơ có màu vàng của nắng  
Màu nâu đất bùn bưng bình lấm lem  
Cánh tay tím bầm, đánh nhau vì nhỏ bạn  
Màu xanh lá bàng, chơi trò chú rể - cô dâu.

Ký ức tuổi thơ có hình que in dấu  
Ba đánh đòn vì trốn ngủ lội sông  
Viên đạn hình tròn lăn cù cù trên đất  
Khoé mắt buồn hình lục giác của chị hai.

Ký ức tuổi thơ í ới gọi nhau mùa gặt hái  
Tiếng máy bay trên mây còn ngóng cổ  
Tiếng kéo kệt vồng đưa hàng ba đây gió  
Tiếng nước com sôi ngày đói chưa nguôi.

Ký ức tuổi thơ còn thơm mùi khói củi  
Mùi nước rom lụm trứng vịt chạy đồng  
Mùi phấn trắng rơi nên hình nét chữ  
Mùi mồ hôi ướt mềm trên lưng áo anh ba.

Ký ức tuổi thơ có vị nồng nôi xông lá sả  
Vị chua của nước phèn múc uống trong lu  
Vị chát của trái bần con rạch nhỏ ven sông  
Vị mằn mặn từ vết xước bắt cua róm máu.

Ký ức tuổi thơ với cánh diều chân sáo  
Chờ giấc mơ gầy nướng gió bay cao  
Ký ức tuổi thơ mang niềm tin chân thật  
Được mất, vui buồn như cỏ tích trong veo.

*Đất nhĩn Châu Thành, tháng 10/2018*

NGUYỄN VĂN NGHIÊM

*Mùa xuân của tôi*

Tôi nghe thấy lời xuân  
trong tiếng nô đùa trẻ nhỏ  
tiếng lách tách lửa reo nồi bánh tét đang sôi  
tiếng ghita rộn ràng của chàng sinh viên đón xuân nơi kí túc.

Tôi ngửi được hương xuân  
trong những đồng rơm thơm mỡ hôi ngày thu hoạch lúa  
hương từ những vườn xoài, vườn quýt trĩu quả chờ xuân.

Tôi thích ngắm sắc xuân  
từ cành mai, vò lan, chậu cúc vàng mâm xôi đầy đặn  
ánh mắt biết cười của những người phụ nữ trong buổi chợ xuân.

Tôi bắt gặp dáng xuân  
trên những ngôi nhà, con đường quen thuộc  
thấp thoáng trong tà áo người con gái thanh tân.

Tôi đọc được ý xuân  
từ chiếc lá vàng thanh thảo rơi để chồi non nảy lộc  
trong vắn thơ trên trang báo tết  
và những dòng tin nhắn chúc xuân.

Tôi cảm nhận tình xuân  
từ đôi bàn tay em ấm  
và nụ hôn nồng nàn nơi đôi má xuân em.

*Thành phố Cao Lãnh, Xuân Tân Mão 2011*  
N.V.N

## NGUYỄN VĂN NGHIÊM

### *Tình xuân*

Tay cầm tờ lịch giao mùa  
Bao nhiêu cũ mới được thua sẽ lành

Giật mình năm tháng trôi nhanh  
Thương người gìn giữ khoảng xanh nếp nhà

Đôi mắt thêm những khơi xa  
Gót giày viễn kiến, thiết tha vạn điều

Tuổi thêm một, có bao nhiêu  
Dòng sông trôi chảy, chắt chiu ngày ngày

Ta chia chữ khó làm hai  
Cội mai vàng đỏ, lá thay bao lần

Ta bày hy vọng ra sân  
Gió xuân vừa đượm mấy tuần trà thơm

Ta nâng hạnh phúc mỗi hôm  
Nắng xuân nồng thắm, áp ôm nỗi niềm

Ta nhân mơ ước nhiều thêm  
Mùa xuân mừng tuổi, ấm êm phố phường.

*Góc Phố Sen, Xuân Tân Sửu 2021*  
**N.V.N**

## Chiêu Linh

### THƠ TẶNG MẸ

Không lời thơ nào con viết về quê hương mà không có mẹ  
Ngày nắng chang, đồng khô từa máu bàn chân  
Xứ sở đỏ ngang lấm bùn nhiều bụi  
Mẹ nuôi con đến lúc gã chồng không một tiếng than.

Cả một đời người gồng gánh gian nan  
Đêm chẳng ngủ yên mơ về cơm áo  
Con đã sống và lớn lên từ cái nghèo, tàn tảo  
Một đời mẹ chạy lo.

Hơn một lần con tự hỏi về hình ảnh cánh cò  
Từ trong ca dao, từ trong đời thực  
Để thấy thấm sâu trong đáy lòng, sao mà thương quá mức  
Câu chuyện “*cái cò lặn lội bờ sông*”

Con viết về quê hương nơi dòng sông Tiền mệnh mông  
Mùa nước nổi tháng mười...  
... Hồng Ngự quê mình trắng cá linh và rợp vàng bông điên điển  
Chưa bao giờ tìm con ngừng xao xuyến  
Vạt mây chiều Cò trắng cứ sải bay

Mẹ là quê hương trong con từ hôm nay  
Người đã dạy cho con biết yêu thương nơi mình sinh ra đây cơ cực  
Người đã dạy cho con biết sẻ chia, biết vươn lên trong thách thức  
Để được nên người đâu dễ phải không?

Mẹ là quê hương, tình Mẹ mệnh mông!



## **Kí ức vẫn là kí ức thôi**

*Viết tặng tháng tư - những ngày yêu cũ kỹ!*

Nhớ thương chùng chình những ngày vào hạ - tháng tư  
Bằng lăng ập ủ niềm riêng tím lên rục rờ  
Ngày cứ vội qua, em quên mình phút ngây ngô, bờ ngỡ  
Khi anh tặng Bằng lăng!

Nhớ vô cùng ngày vào hạ - tháng tư  
Phía giảng đường bay bay tà áo dài trong gió  
Để lại phía sau bao lời muốn nói...  
... cùng em. Khi trống điểm tan trường.

Kí ức ngủ vùi trong ngăn kỉ niệm xưa  
Một ngày tháng tư lại bùng lên trong em bao điều thương điều nhớ  
Bao điều tưởng như đã không còn sau ngồn ngang dang dở  
Nhưng lại ngọt ngào khi đường tím Bằng lăng!

Kí ức vẫn là kí ức riêng nhau  
Anh đã đi xa khoảng trời có màu hoa tím biếc  
Thời gian lặng trôi, dòng đời thêm cách biệt  
Sao nhớ nhưng vẫn thấp lửa tìm người!

Anh ạ, phố mùa này đầy sắc hạ vàng hoe  
Em vẫn ghét tiếng ve mỗi trưa rền lên những âm thanh buồn bã  
Em ghét hàng cây cứ già vờ như mình không già thêm gì cả  
Sau ngàn ấy năm !

Rồi em ghét mình sao không thể quên anh  
Ghét tháng tư có màu hoa tím  
Ghét cả nhớ nhưng thói thường con người không trườn qua được  
Lay lắt đau và lay lắt...  
một mình!

**Chiêu Linh**

## **Tuổi 30**

*Viết cho những ai hơn một lần rời yêu thương!*

Em thương em những ngày phố không anh  
Mùi khói thuốc bỗng nhiên thành mùi thương mùi nhớ  
Tuổi ba mươi có vá lành mảnh vỡ?  
Để nụ cười tròn vạnh những ngày Đông.

Em thương em những ngày tháng long nhong  
Đâu còn trẻ để vò yêu vò giận  
Lầm lũi đi trên triền miên số phận  
Tuổi ba mươi gồng cảm xúc trong lòng.

Em thương em vì điều gì nữa anh biết không?  
Nơi góc quán giọt cà phê xuống chậm  
Chỗ ngồi quen có ai nghiêng vai nói khẽ  
Giống chúng mình những ngày đã qua.

Em thương em tuổi ba mươi của đời đàn bà  
Chuyện bông bế bông trở nên khát khao vô hạn  
Em thương mình những ngày dài ngao ngán  
Muốn được một lần bận rộn giữa bừa bộn gói chẵn.

Em thương em tuổi ba mươi lòng có chút ăn năn  
Vì yếu mềm của đàn bà trong em đã xô anh về nơi khác  
Sợi nhớ sợi thương lòng em căng lên, không đau mà cứ rất  
Tuổi ba mươi. Đàn bà có cách trừng phạt rất riêng.

**Chiêu Linh**

**Thanh Sen**

## **EM VỀ CAO LÃNH TẾT KHÔNG**

Em về Cao Lãnh Tết không  
Thành phố trẻ sen nở hồng phố quen  
Vòm cây chim ríu ran hiên  
Rơi rơi lá thả muôn phiến nhẹ băng

Về đi em giữa mùa Xuân  
Hồ Không Tử đẹp dịu dàng sớm mai  
Hàng liễu rủ nhớ thương ai  
Lời yêu gửi gió nhẹ lay thì thầm

Cao Lãnh đợi em về thăm  
Đường Bà Bướm mặn Hòa An chờ người  
Đỏ hồng trong nắng vàng tươi  
Mặn chua ngọt em nụ cười Xuân sang

Về nhe em chớ ngại ngần  
Cầu vui nối nhịp Tiền giang đôi bờ  
Trăm năm chờ thỏa ước mơ  
Nụ hôn khát nồng nàn bờ môi ngon

Em về Cao Lãnh Tết không  
Mùa Xuân đến  
Sen phố đồng  
Chờ em...

**Thanh Sen**

**MÌNH VỀ TRƯỜNG CŨ**

*(Kính tặng thầy Huỳnh Tấn Lộc, tặng bạn bè lớp 12A năm học 1978 - 1981)*

Mình về trường cũ nhe em  
Thăm miền nhớ sợi nắng mềm như tơ  
Có chàng trai trẻ ngu ngơ  
Cây si đứng tan trường chờ đợi ai

Mình về trường cũ thương hoài  
Màu phượng thắm bồi hồi ngày chia ly  
Dòng lưu bút cuối mùa thi  
Lời chưa ngỏ tim thầm thì tiếng yêu

Mình về trường cũ thương nhiều  
Giọng thầy ấm giảng bao điều nghĩa nhân  
Tóc thầy bạc trắng thời gian  
Đò người muôn chuyến chở vàng trắng trong

Mình về trường cũ chờ mong  
Bốn mươi năm lỡ một vòng nhớ quên  
Bỏ buông hết những chung riêng  
Gom ký ức thả muôn phiến trôi êm

Mình về trường cũ nhe em  
Phượng thấp lửa  
Tiếng ve hiền  
Thương sao...

## Thanh Sen

### VỀ ĐÂY THĂM GÁO GIỒNG XUÂN

Về đây thăm Gáo Giồng xuân  
Áo bà ba quần khăn rằn em duyên  
Nụ cười xinh lúm đồng tiền  
Xuông nhẹ lướt anh về miền vô ưu

Về đây nghe tràm hát ru  
Lao xao cơn gió ngọt lừ tình quê  
Dịu dịu hương níu chân về  
Anh say chênh choáng bốn bề xanh cây

Về đây thương quá đất này  
Yêu sen súng vươn bùn lầy trở hoa  
Hoa đồng nội đẹp mặn mà  
E ấp nở khách đường xa xao lòng

Về đây ngắm môi em hồng  
Ngọt câu vọng cổ giữa nồng nàn xuân  
Người dừng ơ tình trăm năm  
Say người say đất dùng dằng bước chân

Về đây thăm Gáo Giồng xuân  
Chào nắng mới  
Chim trên cành  
Có đôi...

## **Ngô Triều Dương**

### **LỤC BÁT SEN**

Lòng vòng qua thành phố sen  
Mới hay đường đã lên đèn từ lâu  
Và em tinh khiết sắc màu  
Nụ cười thánh thiện vụn vào thơ anh

Phố vui trăng cũng vén màn  
Một căn khôn đậm chất tình nguyên sơ  
Hồ Văn miếu sóng vỗ bờ  
Lăn tăn như những sợi tơ chập chùng

Mai về em nhớ tôi không  
Một thành phố có tiếng lòng nở hoa  
Tôi còn giữ chút kiêu sa  
Em vừa đánh rớt phía tà áo bay

Tháng tư lát phát mưa mây  
Nhìn màu sen nở mà ngây ngất lòng  
Lẽ nào sóng vỗ tình không  
Phía sau đuôi mắt ngập ngừng ước mơ

## **Ngô Triều Dương**

### **VỀ LẠI THÁP MƯỜI**

Mai ta về với Tháp Mười  
Để mang tiếng hát nụ cười trao em  
Tháp mười ngọt một hồn sen  
Và em nữa gót chân phên trở hương

Ta đi về phía hùng dương  
Nghe Thanh Mỹ hát khúc trường ca xưa  
Thời đội bom như đội mưa  
Mà lòng người ngát hương mùa chiến chinh

Về Mỹ Hòa nhớ uy linh  
Ngũ linh dương áo chiến binh nặng lòng  
Đã đem muôn giọt máu hồng  
Tươi lên Gò Tháp đỏ dòng sử thiêng

Một hồn sen vẫn vẹn nguyên  
Một hồn sen ngát lời nguyên sử thi

**Ngô Triều Dương**

**THÁP MƯỜI MÙA SEN**

Tháng năm sen nở kín đồng  
Tự nhiên thanh khiết ngọt trong tâm hồn  
Và em sóng mắt tươi hơn  
Cho ta ngắm hết cội nguồn lời ru

Một đuôi mắt đủ ngôn từ  
Khẽ khàng như lúa nếp bờ nhẹ hương  
Ngồi trong bóng nắng yêu thương  
Cánh cò ru giấc hoàn lương nhẹ hều

Thò chân vớt chút rong rêu  
Mà tìm tằm cá trong chiều vương hương  
Mấy mươi năm vượt tình trường  
Còn em xanh ngát yêu thương Tháp Mười



## MIỆT NẮNG TÂN HỒNG

Anh về miệt nắng quê em  
Đề thương An Phước thương thêm Sa Rài  
Tung tăng tà áo trắng bay  
Phố quê nhộn nhịp sớm mai trong lành

Anh về Tân Phước Tân Thành  
Nghe đất kể trang sử xanh kiên cường  
Đồng Cả Cái chậm chậm thương  
Vết máu loang sáng quê hương anh hùng

Anh về miệt gió mênh mông  
Qua Thông Bình ngắm ruộng đồng lúa xanh  
Thương dòng Sở Hạ ngọt lành  
Phù sa tưới mát mướt xanh câu hò

Qua rồi mấy bận xe đò  
Về Tân Công Chí hẹn hò mùa sen  
Thương em tay lấm bùn phèn  
Hồn quê chân chất hương sen ngát đời

Về thăm Bình Phú người ơi  
Bánh đa mè Quảng gọi mời lòng ta  
Khô trâu miệt nắng vươn xa  
Ngọt chung rượu đế đậm đà nhớ mong

Anh về miệt nắng Tân Hồng  
Về nghe em hát rộn lòng yêu thương

*Cẩm Nhung*

## TÌNH YÊU TRÊN ĐẤT TÂN HỒNG

Có một dòng sông mang tên Sở Hạ  
Mùa lũ về êm ả phù sa  
Em lớn khôn qua bao mùa mưa nắng  
Thương bên nào bồi đắp bãi sông quê

Có một triền đê trải dài thương nhớ  
Chiều Sa Rài từng sợi nắng vàng phai  
Em chờ ai sau những giờ tan học  
Cánh phượng hồng e ấp trao tay

Tân Hồng ơi em từ trong gian khó  
Cầu Đúc giờ đã nổi nhịp bờ vui  
Em bên này cứ mơ sang bên đó  
Bài vỡ lòng hai tiếng quê hương

Tân Hồng ơi dù đi xa mãi nhớ  
Bình Phú chờ lời hẹn ước tình quê  
Qua thêm mùa sân phơi thóc mới  
Đón nhau về mình đẹp nghĩa phu thê

*Cẩm Nhung*

## VỀ QUÊ EM

Về quê em mùa này đẹp lắm  
Thấm lúa vàng trải khắp Giồng Găng  
Nông trường xanh luân canh ba vụ  
Hạt ngọc trời thắm nụ cười xuân

Về quê em con nước reo mừng  
Dòng kênh xanh qua từng xóm nhỏ  
Điên điển vàng đong đưa trong gió  
Bông lục bình tím cả yêu thương

Về quê em trang sử kiên cường  
Tân Thành A Cà Vàng Cả Cái  
Đêm công đồn cha còn nằm lại  
Gò Quản Cung chiến tích anh hùng

Về quê em Tân Hồng ngày mới  
Ngắm Dinh Bà phơi phới niềm tin  
Thăm công trình xây nông thôn mới  
Tân Hộ Cơ ấm áp nghĩa tình

Về quê em lưu luyến đong đầy  
Đêm bình yên tiếng chuông chùa Phước Thiện  
Ánh trăng vàng e ấp treo nghiêng  
Ru hồn ta mơ chốn phiêu bồng

Về quê em quê mới Tân Hồng  
Về nghe anh em đón em chờ

*Cẩm Nhung*

Nguyễn Giang San

## Em về Đồng Tháp với anh

Em về Đồng Tháp với anh  
Đề thương đến ngút ngàn xanh ruộng đồng  
Thương từ Hồng Ngự, Tam Nông  
Thương qua Sa Đéc, Lai Vung, Lấp Vò

Bỏ sau lưng những chuyến đò  
Cầu Cao Lãnh nối hẹn hò lúa đôi  
Nhánh sông trong đục lở bồi  
Gói bao trăm tích đời dài tháng năm

Cao Lãnh một sớm về thăm  
Hương sen gọi thức thanh âm phố phường  
Tên hoa gọi những tên đường  
Tiếng chim mượt phía màn sương bờ hồ

Gáo Giồng đương buổi nước nhô  
Xuồng ba lá rước em vô bụng biên  
Sóng soi má lúm đồng tiền  
Khách phương xa nhớ mùa duyên đồng bằng

Châu Thành sáng một đêm trăng  
Chung trà thơm chuyện làm ăn miệt vườn  
Gió mời nhãn chín đưa hương  
Ru say tiếng dế du dương vĩ cầm

*Người tình*<sup>(\*)</sup> hẹn lại trăm năm  
Với Sa Đéc, mộng còn thăm thẳm buồn  
Thì thôi gởi hết yêu thương  
Cho hồng cúc kịp thắm đường làng hoa

Yêu anh yêu trọn quê nhà  
Một Đồng Tháp gọi em và mùa xuân!...

### Chú thích:

- (\*): *Người tình*: Gắn liền với câu chuyện tình yêu buồn và quyền [tiểu thuyết tự truyện](#) nổi tiếng *Người tình* của nữ nhà văn [Marguerite Duras](#).

Nguyễn Giang San

## Về Tháp Mười

Ta về nghe gió Tháp Mười  
Kể câu chuyện những cuộc đời nông phu  
Một thời lung bãi hoang vu  
Dấu chân mở cõi còn lưu ruộng đồng

Những đầm sen độ dăng bông  
Hương sen như thể tấm lòng nhà quê  
Khách xa vui được trở về  
Lắng lòng mình giữa bốn bề lá hoa

Này em đồng ruộng bao la  
Trong từng chân lúa phù sa mỡ màng  
Lúa cong nghiêng hướng mùa sang  
Giọt mồ hôi rớt trên bàn tay thơm

Rừng tràm xanh, vạt nắng chòm  
Ong bay về phía hoa đơm đón mời  
Nghe trong trẻo tiếng chim trời  
Gọi nhau hết những giọng cười xôn xao

Ta về gặp tháng năm nào  
Lớp tràm tích cũ nhuộm màu thời gian  
Một Phù Nam của điệu tàn  
Trong từng hiện vật còn đang trưng bày

Tháp Mười cờ nghĩa chung tay  
Chuyện Thiên Hộ kể đến ngày xưa sau  
Những nén hương khói quyện vào  
Rồi bay hòa phía xanh màu trời xanh

Em về Tháp Mười cùng anh  
Và đi cho trọn một hành trình quê!

**22.04.2020**

**Nguyễn Giang San**

## **Lời ru tháng bảy**

Ai ru tháng bảy à ời  
Mẹ ru tháng bảy bằng lời nước non  
Trưa nay bóng mẹ thiết tròn  
Lần hương khói, tìm tên con của mình

Nỗi buồn trải đến rộng rinh  
Trong từng câu chuyện tâm tình mẹ ta  
Rung rung tôi đặt nhành hoa  
Nhớ nguyên vẹn chiến trường K ngày nào

Khi trên mũ là ngôi sao  
Khúc quân hành vẫn vút cao tháng ngày  
Tình yêu nhớ cái nắm tay  
Tuổi mười chín, đẹp lắm thay nụ cười!...

Trận đánh nào ánh sao rơi  
Bạn ở lại giữ một trời K'longbang...  
Tôi về bữa đó nắng vàng  
Lặng ôm mẹ khóc giữa hàng cờ hoa

Chiến tranh, ờ chiến tranh qua  
Nỗi đau nào chắc mờ nhòa tháng năm  
Sáng nay ai hát ru thầm  
Và tôi dịu mẹ vào thăm bạn mình!

**Nguyễn Hòa Hiệp**

## **EM ĐI GIỮA MÙA HOA CÚC**

Em đi rồi bỏ lại cả bơ vơ  
Khoảng sân trước rực vàng hoa cúc  
Chiều se lạnh hồng lên từng kí ức  
Thông thả đất trời thông thả thu...

Anh nói lời có lỗi với trái tim  
Không biết nắm giữ những gì đang có  
Không biết yêu em dù một điều rất nhỏ  
Chạy đua với bóng hình lạc mất thế gian.

Em đi rồi thuyền đổ bến sang ngang  
Bên kia sông không có hoa cúc vàng nở rộ  
Nhưng mùa thu vẫn một đời êm dịu  
Dòng sông buồn chia nửa bãi bờ xa...

Tôi quay về lặng lẽ với hoa  
Gom góp sống từ trái tim của đất  
Gom góp niềm vui từ đời em hạnh phúc  
Em đi rồi tha thứ một mình anh!

**Nguyễn Hòa Hiệp**

## **PHỐ HOA**

Này là ngọn gió mùa xuân  
Thổi qua thành phố và băng khuâng rồi  
Phố đông nở rạng nụ cười  
Bàn tay nhè nhẹ của người trồng hoa

Lắng trong ngời sắc lụa là  
Giọt mồ hôi ướt mặn mà tình chung  
Lâu rồi, từ thuở cha ông  
Biết gìn giữ một tấm lòng cháu con

Phố hoa giờ được mới hơn  
Rộng bàn tay đón một lần ghé thăm  
Phố như thả dáng em nằm  
Bên dòng sông ngọt dịu thắm phù sa...

Này là thành phố mùa hoa  
Gió xuân dịu dặt bài ca vụn tròng



**Nguyễn Hòa Hiệp**

## **Ô CỬA MÙA XUÂN**

Em ơi là mùa xuân  
Thì thầm bên ô cửa  
Có mùi hương mạn trắng  
Bay qua vùng băng khuâng...

Nỗi nhớ về phương anh  
Sao mà màu nhiệm thế?  
Nơi đầu nguồn cuối bể  
Bắt đầu từ nơi em.

Trong những gì giản đơn  
Chân thành và sâu lắng  
Gió mưa vào im lặng  
Giữa biển người mênh mông.

Em có nghe gì không?  
Nhịp nhàng từng hơi thở  
Hãy một lần thấp lửa  
Cho nhạt buồn con tim!

Em ơi là mùa xuân  
Đã về hơn rồi đó!  
Và phía bên ô cửa  
Vẫn dạt dào ngát xanh...